

ร่างฯ สำหรับเปิดรับฟังความคิดเห็น

ระหว่างวันที่ ๑๒ - ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๖

(ร่างฯ ที่ สคก. ตรวจสอบพิจารณาแล้ว

เรื่องเสร็จที่ ๑๐๒๐/๒๕๖๖)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายที่เอื้อต่อการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ เป็นการเฉพาะ ทำให้แรงงานอิสระไม่สามารถเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงานหรือการประกอบอาชีพ ความปลอดภัยในการทำงาน หลักประกันทางสังคม และการร่วมตัวในการจัดตั้งองค์กรแรงงานอิสระ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการทำงาน สมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ เพื่อให้แรงงานอิสระได้รับความคุ้มครองด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงาน ได้รับรายได้ที่เป็นธรรมและเพียงพอต่อการดำรงชีพ มีหลักประกันทางสังคมที่เหมาะสม สามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก รวดเร็ว และไม่เสียค่าใช้จ่ายสูงเกินสมควร รวมทั้งส่งเสริมเสรีภาพในการรวมกัน จัดตั้งและดำเนินกิจการองค์กรแรงงานอิสระ องค์กรผู้ประกอบการธุรกิจ และสภาองค์กรผู้ประกอบการธุรกิจ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในการทำงาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๒
ของรัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อให้แรงงานอิสระมีหลักประกันทางสังคมและมีความปลอดภัยในการทำงาน รวมทั้งส่งเสริม
ให้มีการรวมตัวในการจัดตั้งองค์กรแรงงานอิสระ องค์กรผู้ประกอบการธุรกิจ และสภาองค์กรผู้ประกอบการ
เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการทำงานและการประกอบอาชีพ ตลอดจนส่งเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี
ระหว่างแรงงานอิสระกับผู้ประกอบการ อันเป็นการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้
สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงาน
อิสระ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติหมวด ๓ สิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพอิสระ
บทบัญญัติหมวด ๔ ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ส่วนที่ ๑ สิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ
และบทบัญญัติหมวด ๖ กองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ มาตรา ๘๔ ถึงมาตรา ๑๐๘
ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“แรงงานอิสระ” หมายความว่า ผู้ประกอบอาชีพอิสระและผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ

“ผู้ประกอบอาชีพอิสระ” หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งประกอบอาชีพอิสระตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ” หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งประกอบอาชีพกึ่งอิสระตามพระราชบัญญัตินี้

“บริการแพลตฟอร์มดิจิทัล” หมายความว่า การให้บริการสื่อกลางทางอิเล็กทรอนิกส์ที่มีการบริหารจัดการข้อมูลเพื่อให้เกิดการเชื่อมต่อกัน โดยใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ระหว่างผู้ประกอบการ ผู้บริโภค และผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ เพื่อให้เกิดธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

“ผู้ประกอบธุรกิจ” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัลและผู้ประกอบธุรกิจที่ไม่ใช่ธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัลซึ่งเป็นสื่อกลางระหว่างผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระตามมาตรา ๑๐ (๒) กับผู้บริโภค

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งเสนอสินค้าหรือบริการต่อผู้บริโภคผ่านบริการแพลตฟอร์มดิจิทัล

“ผู้บริโภค” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับสินค้าหรือบริการ หรือได้รับการเสนอหรือชักชวนจากผู้ประกอบธุรกิจหรือผู้ประกอบการเพื่อให้ได้รับสินค้าหรือบริการ

“ข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการ” หมายความว่า ข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการที่ผู้ประกอบธุรกิจจัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ประกอบการ ผู้บริโภค ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ หรือผู้เสนอสินค้าหรือบริการทราบไว้เป็นการล่วงหน้า

“ค่าตอบแทน” หมายความว่า เงินที่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระได้รับเพื่อตอบแทนการทำงานผ่านผู้ประกอบธุรกิจ ไม่ว่าจะได้รับจากผู้ประกอบธุรกิจ ผู้ประกอบการ หรือผู้บริโภคก็ตาม

“ค่าตอบแทนพิเศษ” หมายความว่า เงินหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นเพิ่มเติมเป็นพิเศษอันเนื่องมาจากการทำงานที่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระได้รับจากผู้ประกอบธุรกิจ

“ค่าบริการ” หมายความว่า เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ผู้ประกอบธุรกิจเรียกเก็บจากผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ผู้ประกอบการ ผู้เสนอสินค้าหรือบริการ หรือผู้บริโภค อันเนื่องมาจากการทำงานของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ไม่ว่าจะเรียกว่าค่าตอบแทน ค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายอื่นใดก็ตาม

“องค์กรแรงงานอิสระ” หมายความว่า องค์กรผู้ประกอบอาชีพอิสระ องค์กรผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ สภาองค์กรผู้ประกอบอาชีพอิสระ และสภาองค์กรผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ

“องค์กรผู้ประกอบอาชีพอิสระ” หมายความว่า องค์กรของผู้ประกอบอาชีพอิสระที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

“องค์กรผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ” หมายความว่า องค์กรของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

“สภาองค์กรผู้ประกอบอาชีพอิสระ” หมายความว่า องค์กรขององค์กรผู้ประกอบอาชีพอิสระที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

“สภาองค์กรผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ” หมายความว่า องค์กรขององค์กรผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

“องค์กรผู้ประกอบธุรกิจ” หมายความว่า องค์กรของผู้ประกอบธุรกิจที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

“สภาองค์การผู้ประกอบการธุรกิจ” หมายความว่า องค์การขององค์กรผู้ประกอบการ
ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น องค์กรมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ

“คณะกรรมการบริหารกองทุน” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริม
และคุ้มครองแรงงานอิสระ

“พนักงานตรวจแรงงานอิสระ” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงแรงงาน

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
กับให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง และแต่งตั้งพนักงานตรวจแรงงานอิสระเพื่อปฏิบัติการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

การแต่งตั้งพนักงานตรวจแรงงานอิสระจะกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่และเงื่อนไข
ในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยก็ได้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ในกรณีที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มิได้กำหนดไว้เป็นประการอื่น การยื่น
การแจ้ง หรือการส่งเอกสาร ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการโดยวิธีการ
ทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก หากไม่สามารถดำเนินการหรือมีเหตุอื่นทำให้ไม่สามารถดำเนินการ
โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ ให้ยื่น แจ้ง หรือส่งเอกสารโดยวิธีการทางไปรษณีย์ หรือโดยวิธีการอื่น
ตามที่ปลัดกระทรวงประกาศกำหนด

มาตรา ๖ การเรียกร้องหรือการได้มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้
ไม่เป็นการตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่แรงงานอิสระได้รับตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๗ การส่งเสริมและการคุ้มครองแรงงานอิสระต้องคำนึงถึงหลักการ ดังต่อไปนี้

(๑) การมีส่วนร่วมของแรงงานอิสระและองค์กรแรงงานอิสระ

(๒) การมีส่วนร่วมขององค์กรภาครัฐ องค์กรผู้ประกอบการ สภาองค์การผู้ประกอบการ
องค์กรภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรภาคประชาสังคม รวมทั้งภาคส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ
แรงงานอิสระ

(๓) เสรีภาพในการรวมกันจัดตั้งองค์กรแรงงานอิสระ เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต การได้รับสิทธิประโยชน์ และความคุ้มครองในการสร้างอำนาจต่อรองเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการทำงานและพัฒนาทักษะอาชีพของแรงงานอิสระที่มีประโยชน์ร่วมกัน

(๔) การพัฒนาทักษะ ความรู้ความสามารถ คุณธรรม และจริยธรรม ในการประกอบอาชีพ และการสร้างรายได้

(๕) การให้แรงงานอิสระมีหลักประกันทางสังคม มีความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน รวมถึงการมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี

(๖) การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานจัดให้มีการขึ้นทะเบียนแรงงานอิสระตามหลักเกณฑ์ที่ปลัดกระทรวงกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การขึ้นทะเบียนแรงงานอิสระตามวรรคหนึ่ง ให้จัดขึ้นทะเบียนเป็นสองประเภท คือ ผู้ประกอบอาชีพอิสระและผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ

ให้สำนักงานหรือสำนักงานแรงงานจังหวัด แล้วแต่กรณี ดำเนินการรวบรวมข้อมูล และสำรวจความต้องการของแรงงานอิสระ โดยให้สำนักงานรวบรวมข้อมูลและประมวลผลสำรวจดังกล่าว และจัดทำรายงานเสนอคณะกรรมการ เพื่อพิจารณากำหนดนโยบายและแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระต่อไป

การสำรวจความต้องการของแรงงานอิสระตามวรรคสาม ให้ดำเนินการให้ถูกต้องตามมาตรฐานสถิติ

มาตรา ๙ ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพซึ่งไม่มีนายจ้าง ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม

(๒) ผู้ประกอบอาชีพค้าขาย

(๓) ผู้ประกอบอาชีพรับจ้างหรือให้บริการ

(๔) ผู้รับงานไปทำที่บ้าน

(๕) ผู้ผลิตเนื้อหาเรื่องใดที่ไม่ใช่การโฆษณาเพื่อเผยแพร่ผ่านบริการแพลตฟอร์มดิจิทัล หรือบริการอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน

(๖) ผู้ประกอบวิชาชีพอิสระตามที่มีกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพนั้น

(๗) ผู้ประกอบอาชีพอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพ ดังต่อไปนี้

(๑) รับจ้างหรือให้บริการขนส่งคนโดยสาร สิ่งของ หรืออาหาร ทำความสะอาด หรือบริการอื่น ๆ ซึ่งยอมรับข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการตามที่ผู้ประกอบธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัล กำหนดไว้โดยได้รับค่าตอบแทนผ่านผู้ประกอบธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัล

(๒) รับจ้างหรือให้บริการตาม (๑) ซึ่งยอมรับข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการตามที่ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งไม่ใช่ผู้ประกอบธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัลกำหนดไว้โดยได้รับค่าตอบแทนผ่านผู้ประกอบธุรกิจนั้น

มาตรา ๑๑ การประกอบธุรกิจที่ไม่ใช่ธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัลซึ่งเป็นสื่อกลางระหว่างผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระตามมาตรา ๑๐ (๒) กับผู้บริโภค ให้เป็นไปตามลักษณะหรือประเภทที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งต้องกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินงาน รายละเอียดของข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจกับผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ และข้อมูลอื่น ๆ ที่จำเป็นเกี่ยวกับการให้บริการของผู้ประกอบธุรกิจ ตลอดจนอาจกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดด้วยก็ได้

ในการออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาจากผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบธุรกิจนั้น ประกอบกับความเหมาะสมในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจดังกล่าว และการคุ้มครองผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระ

มาตรา ๑๒ บรรดาคดีดังต่อไปนี้ ให้อยู่ในเขตอำนาจของศาลแรงงาน

(๑) คดีที่เกิดจากข้อพิพาทระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจกับผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ หรือทายาทอันเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ตามข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการ

(๒) คดีที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาทในการทำงานระหว่างผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระหรือทายาทกับผู้ประกอบธุรกิจนอกจากคดีตาม (๑)

(๓) คดีเกี่ยวกับองค์กรแรงงานอิสระ องค์กรผู้ประกอบการ หรือสภาองค์กรผู้ประกอบการกับผู้ประกอบธุรกิจกับเจ้าหน้าที่หรือพนักงานตรวจแรงงานอิสระซึ่งปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการไม่เป็นธรรมหรือทำให้ผู้ประกอบการได้เปรียบผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระเกินสมควร ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการมีผลใช้บังคับเพียงเท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณี

หมวด ๒

สิทธิในการรวมกลุ่มของแรงงานอิสระ

มาตรา ๑๔ ผู้ประกอบอาชีพอิสระซึ่งได้ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปหรือผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระซึ่งได้ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่สิบห้าคนขึ้นไป มีสิทธิรวมกันจัดตั้งเป็นองค์กรผู้ประกอบการอิสระหรือองค์กรผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระ แล้วแต่กรณี โดยยื่นคำขอรับใบสำคัญรับรองการจัดตั้ง พร้อมด้วยข้อบังคับขององค์กรผู้ประกอบการอิสระหรือองค์กรผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระต่อปลัดกระทรวง

การยื่นคำขอรับใบสำคัญรับรองการจัดตั้งองค์กรผู้ประกอบการอิสระหรือองค์กรผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระตามมาตรา ๑๔ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ปลัดกระทรวงกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๕ ข้อบังคับขององค์กรผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือองค์กรผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ อย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อซึ่งต้องมีคำว่า “องค์กรผู้ประกอบอาชีพอิสระ” หรือ “องค์กรผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ” แล้วแต่กรณี กำกับไว้กับชื่อนั้นด้วย

(๒) วัตถุประสงค์

(๓) ที่ตั้งขององค์กรผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือองค์กรผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ

(๔) การรับสมาชิกและการขาดจากสมาชิกภาพ

(๕) อัตราเงินค่าสมัครและค่าบำรุง รวมทั้งวิธีการชำระเงินนั้น

(๖) ข้อกำหนดเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของสมาชิก

(๗) ข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดการ การใช้จ่าย การเก็บรักษาเงินและทรัพย์สินอื่น

ตลอดจนการทำบัญชีและการตรวจบัญชี

มาตรา ๑๖ เมื่อปลัดกระทรวงได้รับคำขอและเอกสารประกอบคำขอรับใบสำคัญ รับรองการจัดตั้งองค์กรผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือองค์กรผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระครบถ้วนแล้ว ให้ปลัดกระทรวงออกใบสำคัญรับรองการจัดตั้งองค์กรผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือองค์กรผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระให้แก่ผู้ยื่นคำขอภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอและเอกสารดังกล่าว

ในกรณีที่พ้นกำหนดเวลาดตามวรรคหนึ่งแต่ปลัดกระทรวงไม่ออกใบสำคัญ รับรองการจัดตั้งองค์กรผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือองค์กรผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ หรือในกรณีที่ ปลัดกระทรวงมีคำสั่งไม่ออกใบสำคัญรับรองการจัดตั้งองค์กรผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือองค์กร ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ผู้ยื่นคำขอมีสสิทธิฟ้องคดีต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลา ดังกล่าวหรือวันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากปลัดกระทรวง

ให้ปลัดกระทรวงประกาศการรับรองการจัดตั้งองค์กรผู้ประกอบอาชีพอิสระ หรือองค์กรผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระซึ่งได้รับใบสำคัญรับรองการจัดตั้งตามวรรคหนึ่งในระบบอิเล็กทรอนิกส์ ของสำนักงาน และให้สำนักงานดำเนินการปรับปรุงข้อมูลองค์กรผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือองค์กร ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน

มาตรา ๑๗ ให้องค์กรผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือองค์กรผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ที่ได้รับใบสำคัญรับรองการจัดตั้งตามมาตรา ๑๖ แล้ว มีสถานะเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๑๘ องค์กรผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือองค์กรผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ที่ได้รับใบสำคัญรับรองการจัดตั้งแล้วมีสิทธิดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณากำหนดนโยบายและแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ การส่งเสริมและพัฒนาการประกอบอาชีพ การส่งเสริมการทำงาน การเข้าถึงแหล่งเงินทุน และการตลาด ตลอดจนสิทธิประโยชน์ด้านอื่น ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานอิสระ

(๒) สร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างองค์กรผู้ประกอบอาชีพอิสระ องค์กรผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ สภาองค์กรผู้ประกอบอาชีพอิสระ สภาองค์กรผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ องค์กรผู้ประกอบธุรกิจ และสภาองค์กรผู้ประกอบธุรกิจ รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ

(๓) ให้คำปรึกษาและขอแนะนำแก่แรงงานอิสระ

(๔) เสนอแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระต่อคณะกรรมการ

(๕) เป็นตัวแทนผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระในการเสนอความเห็น ข้อเรียกร้อง เจจจา และทำความเข้าใจกับผู้ประกอบธุรกิจหรือองค์กรผู้ประกอบการเกี่ยวกับข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการ เพื่อสิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระในองค์กรของตน

(๖) เป็นตัวแทนผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระในองค์กรของตนในการยื่นคำร้องหรือการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีที่มีข้อพิพาทหรือข้อร้องเรียนตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระกับผู้ประกอบธุรกิจ

(๘) ฟ้องคดีต่อศาลและดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในคดีที่เป็นข้อพิพาทระหว่างผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระกับผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ เพื่อคุ้มครองประโยชน์ส่วนรวมขององค์กรตามวัตถุประสงค์ที่ได้จดทะเบียนจัดตั้ง

(๙) รับมอบอำนาจจากแรงงานอิสระเพื่อเป็นผู้แทนในคดีตามที่กฎหมายให้อำนาจ

(๑๐) เสนอชื่อผู้แทนองค์กรของตนเพื่อให้รัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้งเป็นกรรมการตามมาตรา ๕๙ (๕) และมาตรา ๗๗ (๔)

(๑๑) รับเรื่องร้องทุกข์หรือข้อร้องเรียนของแรงงานอิสระ ประมวลข้อมูล และส่งต่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาให้การช่วยเหลือ

(๑๒) ดำเนินการใด ๆ เพื่อผลประโยชน์ของแรงงานอิสระ

มาตรา ๑๙ ให้ปลัดกระทรวงยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อพิจารณามีคำสั่งหรือพิพากษาเพิกถอนใบสำคัญรับรองการจัดตั้งองค์กรผู้ประกอบการอาชีพอิสระหรือองค์กรผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระเมื่อปรากฏว่าองค์กรผู้ประกอบการอาชีพอิสระหรือองค์กรผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระดำเนินการขัดต่อวัตถุประสงค์หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเป็นภัยอันตรายต่อความสงบสุขของประชาชน

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนใบสำคัญรับรองการจัดตั้งองค์กรผู้ประกอบการอาชีพอิสระหรือองค์กรผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระตามมาตรา ๑๙ แล้วให้สำนักงานนำชื่อองค์กรนั้นออกจากทะเบียนและให้บันทึกการเพิกถอนนั้นด้วย

มาตรา ๒๑ องค์กรผู้ประกอบการอาชีพอิสระตั้งแต่สิบห้าองค์กรขึ้นไปหรือองค์กรผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระตั้งแต่สิบห้าองค์กรขึ้นไปไม่มีสิทธิรวมกันจัดตั้งเป็นสภาองค์กรผู้ประกอบการอาชีพอิสระหรือสภาองค์กรผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระ แล้วแต่กรณี เพื่อคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตส่งเสริมและพัฒนาทักษะอาชีพของแรงงานอิสระ เสนอแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ และส่งเสริมการรวมกลุ่มของแรงงานอิสระ

มาตรา ๒๒ ผู้ประกอบธุรกิจตั้งแต่สามรายขึ้นไปไม่มีสิทธิรวมกันจัดตั้งเป็นองค์กรผู้ประกอบการตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อร่วมกันกำหนดข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการที่เป็นธรรมและส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ประกอบการกับแรงงานอิสระ และระหว่างผู้ประกอบการด้วยกัน รวมทั้งเสนอแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ

มาตรา ๒๓ องค์กรผู้ประกอบการธุรกิจตั้งแต่สิบห้าองค์กรขึ้นไปมีสิทธิรวมกันจัดตั้งเป็นสภาองค์กรผู้ประกอบการธุรกิจ เพื่อร่วมกันกำหนดข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการที่เป็นธรรม และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างองค์กรผู้ประกอบการธุรกิจกับแรงงานอิสระหรือองค์กรแรงงานอิสระ และระหว่างองค์กรผู้ประกอบการธุรกิจด้วยกัน รวมทั้งเสนอแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ

มาตรา ๒๔ ให้นำความในมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับแก่การขอรับใบสำคัญรับรองการจัดตั้ง ข้อบังคับ การพิจารณาคำขอ และการโต้แย้งผลการพิจารณาคำขอ การเป็นนิติบุคคล การเพิกถอนใบสำคัญรับรองการจัดตั้งสภาองค์กรผู้ประกอบการอาชีพอิสระ สภาองค์กรผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระ องค์กรผู้ประกอบการธุรกิจ และสภาองค์กรผู้ประกอบการธุรกิจ และการนำชื่อออกจากทะเบียนด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๓

สิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพอิสระ

มาตรา ๒๕ ผู้ประกอบอาชีพอิสระซึ่งได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๘ มีสิทธิได้รับการส่งเสริม ดังต่อไปนี้

- (๑) การพัฒนาทักษะฝีมือและการศึกษาให้สอดคล้องกับพลวัตตลาดแรงงานของประเทศที่มีลักษณะหมุนเวียนระหว่างแรงงานในระบบกับแรงงานอิสระ และการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มสมรรถนะและผลิตภาพแรงงาน
- (๒) การสร้างโอกาสในการมีงานทำและมีความมั่นคงในการทำงาน
- (๓) การปรึกษาหรือการบริการอื่นใดเกี่ยวกับการทำงานหรือการประกอบอาชีพ
- (๔) ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
- (๕) การเข้าถึงหลักประกันทางสังคมที่เหมาะสม
- (๖) การรวมกลุ่มเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่เครือข่ายผู้ประกอบการอาชีพอิสระ

มาตรา ๒๖ ผู้ประกอบอาชีพอิสระซึ่งเป็นสมาชิกของกองทุนมีสิทธิได้รับความคุ้มครองและสิทธิประโยชน์อื่น ดังต่อไปนี้

- (๑) การกู้ยืมเงินจากกองทุนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพหรือใช้ในการดำรงชีพ
 - (๒) การจัดให้มีประกันภัย
 - (๓) การคุ้มครองสุขภาพ
 - (๔) สิทธิประโยชน์อื่นตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนประกาศกำหนด
- การได้รับสิทธิประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาจากจำนวนเงินและทรัพย์สินของกองทุนและจำนวนเงินค่าสมาชิกที่ส่งเข้ากองทุน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกองทุนกำหนด

หมวด ๔
ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระ

ส่วนที่ ๑
สิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระ

มาตรา ๒๗ ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระซึ่งได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๘ นอกจากมีสิทธิได้รับการส่งเสริมตามมาตรา ๒๕ แล้ว มีสิทธิได้รับความคุ้มครองและสิทธิประโยชน์อื่น ดังต่อไปนี้

- (๑) ความคุ้มครองเกี่ยวกับข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการและค่าตอบแทนที่เป็นธรรม
 - (๒) การเยียวยาจากกองทุนในกรณีผู้ประกอบการไม่จ่ายค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษภายในระยะเวลาที่กำหนด
 - (๓) การร้องขอให้ผู้ประกอบการออกใบสำคัญรับรองการทำงาน
 - (๔) การกู้ยืมเงินจากกองทุนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพหรือใช้ในการดำรงชีพ
 - (๕) การจัดให้มีประกันภัยอุบัติเหตุในการประกอบอาชีพที่มีข้อตกลงคุ้มครองตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนประกาศกำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องมีข้อตกลงคุ้มครอง ดังต่อไปนี้
 - (ก) ค่าชดเชยจากการเสียชีวิตหรือทุพพลภาพถาวรเนื่องจากอุบัติเหตุ
 - (ข) ผลประโยชน์ค่ารักษาพยาบาลเนื่องจากอุบัติเหตุ
 - (ค) ผลประโยชน์ค่าชดเชยรายได้ระหว่างการเข้ารับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยในกรณีได้รับการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ
 - (๖) การคุ้มครองสุขภาพหรือประกันภัยเสริมเพิ่มเติมจากประกันภัยอุบัติเหตุในการประกอบอาชีพตาม (๕)
 - (๗) การช่วยเหลือในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทหรือการดำเนินคดี
 - (๘) สิทธิประโยชน์อื่นตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนประกาศกำหนด
- การได้รับสิทธิประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาจากจำนวนเงินและทรัพย์สินของกองทุน โดยผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระแต่ละรายอาจได้รับสิทธิประโยชน์ที่แตกต่างกันได้ ขึ้นอยู่กับสิทธิประโยชน์ที่ได้รับตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องและจำนวนเงินสะสมที่ส่งเข้ากองทุน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกองทุนกำหนด

มาตรา ๒๘ การจัดสิทธิประโยชน์ตามมาตรา ๒๗ ให้คำนึงถึงลักษณะของการประกอบอาชีพ การลดความซ้ำซ้อนกับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง การอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการและผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ และประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระได้รับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายอื่นใดที่จัดให้มีสิทธิประโยชน์ในลักษณะเดียวกัน ในการจัดสิทธิประโยชน์ให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระดังกล่าว ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนพิจารณากำหนดสิทธิประโยชน์อื่นเพิ่มเติมจากสิทธิประโยชน์ที่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระได้รับตามกฎหมายดังกล่าว

ส่วนที่ ๒

ข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการ

มาตรา ๓๐ ห้ามผู้ประกอบการธุรกิจรับเด็กอายุต่ำกว่าสิบห้าปีเข้าทำข้อตกลงในข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการเพื่อทำงานเป็นผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระ

มาตรา ๓๑ ข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัลกับผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการตามวรรคหนึ่ง ไม่เพียงพอต่อการคุ้มครองผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระ ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการเพิ่มเติมโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๒ ก่อนการรับผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระเข้าทำงาน ผู้ประกอบการธุรกิจต้องตรวจสอบให้ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระซึ่งใช้รถในการทำงานต้องมีใบอนุญาตขับรถและเอกสารการรับชำระภาษีประจำปี

ผู้ประกอบการธุรกิจต้องตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของใบอนุญาตขับรถและเอกสารตามวรรคหนึ่งทุกรอบปีและต้องจัดเก็บข้อมูลหลักฐานการตรวจสอบไว้ตลอดเวลาที่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระทำงานกับผู้ประกอบการธุรกิจเพื่อให้สำนักงานตรวจดูได้

มาตรา ๓๓ ในการส่งงานให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจส่งงานพร้อมกับการให้ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระยืนยันตนเองว่าในขณะนั้นใบอนุญาตขับรถของตนยังมีผลตามกฎหมายอยู่และได้ชำระภาษีประจำปีสำหรับรอบปีนั้นด้วยแล้ว

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ และเป็นผลให้ผู้ประสบภัยจากรถของผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ผู้ประกอบการธุรกิจต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระ แต่ไม่เกินวงเงินที่ผู้ประสบภัยจากรถจะได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

มาตรา ๓๕ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการธุรกิจในการตรวจสอบใบอนุญาตขับรถ และเอกสารการชำระภาษีประจำปีตามมาตรา ๓๒ ผู้ประกอบธุรกิจอาจขอให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเปิดเผยหรือเชื่อมโยงข้อมูลดังกล่าวและให้หน่วยงานของรัฐนั้นให้ความร่วมมือในการดำเนินการดังกล่าวแก่ผู้ประกอบการธุรกิจ

มาตรา ๓๖ ผู้ประกอบธุรกิจต้องจ่ายค่าตอบแทนและค่าตอบแทนพิเศษให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระตามอัตรา ระยะเวลา และเงื่อนไขที่ตกลงกัน

ในกรณีที่ปรากฏข้อร้องเรียนจากผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระว่าค่าตอบแทนตามข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการที่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระได้รับนั้นไม่เป็นธรรมและทำให้ผู้ประกอบการได้เปรียบเกินสมควร ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดค่าตอบแทนขั้นต่ำได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ การกำหนดค่าตอบแทนขั้นต่ำอย่างน้อยจะต้องคำนึงถึงระยะเวลาและความยากง่ายในการทำงาน ต้นทุนของผู้ประกอบธุรกิจและผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ และการแข่งขันในตลาดประกอบด้วย

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่ได้จ่ายค่าตอบแทนและค่าตอบแทนพิเศษหรือจ่ายไม่ครบตามอัตรา ระยะเวลา และเงื่อนไขที่ตกลงกัน ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องจ่ายดอกเบี้ยให้แก่ผู้ประกอบการกึ่งอิสระในระหว่างผิดนัดในอัตราร้อยละสามต่อปี ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจจงใจไม่จ่ายค่าตอบแทนและค่าตอบแทนพิเศษหรือจ่ายไม่ครบโดยปราศจากเหตุอันสมควร ให้ผู้ประกอบธุรกิจจ่ายเงินเพิ่มให้แก่ผู้ประกอบการกึ่งอิสระในอัตราร้อยละสองต่อปีของเงินที่ค้างจ่าย

ในกรณีที่มีข้อพิพาทตามวรรคหนึ่งและผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระไม่ยอมรับค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษหรือไม่สามารถรับค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษได้ หากผู้ประกอบธุรกิจพร้อมที่จะจ่ายค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ โดยได้นำเงินไปวางไว้ ณ สำนักงาน หรือสำนักงานแรงงานจังหวัด เพื่อจ่ายให้แก่ผู้ประกอบการกึ่งอิสระแล้ว ผู้ประกอบธุรกิจไม่ต้องจ่ายดอกเบี้ยหรือเงินเพิ่มสำหรับเงินตามจำนวนที่นำไปวางไว้

มาตรา ๓๘ ผู้ประกอบธุรกิจอาจหักเงินจากค่าตอบแทนได้โดยต้องได้รับความยินยอมจากผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินร้อยละสามสิบของค่าตอบแทนที่ได้รับในแต่ละครั้ง

มาตรา ๓๙ ผู้ประกอบธุรกิจอาจหักเงินจากค่าตอบแทนเพื่อชำระหนี้ดังต่อไปนี้ได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ

- (๑) ภาษีเงินได้ตามจำนวนที่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระต้องชำระ
- (๒) เงินสะสมเพื่อนำส่งกองทุนตามมาตรา ๙๑
- (๓) เงินอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ต้องหัก

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการสิ้นสุดลง ให้ผู้ประกอบธุรกิจจ่ายค่าตอบแทน ค่าตอบแทนพิเศษ และเงินที่ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ต้องจ่ายตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ผู้ประกอบการกึ่งอิสระภายในสามวันนับแต่วันที่ข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการสิ้นสุดลง

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่มีข้อร้องเรียนจากผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระว่าผู้ประกอบธุรกิจไม่จ่ายค่าตอบแทน ค่าตอบแทนพิเศษ หรือเงินที่ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ต้องจ่ายตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๐ และสำนักงานตรวจสอบแล้วปรากฏว่าผู้ประกอบธุรกิจมีหนี้ค้างชำระกับผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระจริง ให้สำนักงานจ่ายเงินดังกล่าวจากกองทุนพร้อมดอกเบี้ยในระหว่างผิदनัด ในอัตราร้อยละสามต่อปีให้แก่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ

ในกรณีที่สำนักงานได้จ่ายเงินให้แก่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สำนักงานมีสิทธิไล่เบี้ยคืนจากผู้ประกอบธุรกิจพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละสามต่อปีนับแต่วันที่สำนักงานได้จ่ายเงินให้แก่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ประกอบธุรกิจจะได้จ่ายเงินดังกล่าวให้แก่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระอีกหรือไม่

สิทธิไล่เบี้ยตามวรรคสอง ให้มีอายุความสิบปีนับแต่วันที่สำนักงานได้จ่ายเงินให้แก่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการระหว่างผู้ประกอบธุรกิจกับผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระมีความไม่เป็นธรรมและทำให้ผู้ประกอบธุรกิจได้เปรียบเกินสมควร ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดให้ข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการนั้น ต้องเป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้มีผลใช้บังคับเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจจัดทำข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการไม่เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๔๒ ให้ถือว่าข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการส่วนนั้น ไม่มีผลใช้บังคับและให้นำความตามที่คณะกรรมการกำหนดมาใช้บังคับแทน

มาตรา ๔๔ ผู้ประกอบธุรกิจอาจเรียกหรือรับหลักประกันความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการทำงาน ไม่ว่าจะเงินหรือทรัพย์สินอื่นจากผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระได้ในกรณีที่ลักษณะหรือสภาพของงานนั้นเป็นงานที่ต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบธุรกิจ

ลักษณะหรือสภาพของงานที่ให้เรียกหรือรับหลักประกันความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายตลอดจนประเภทของหลักประกัน จำนวนมูลค่าของหลักประกันหรือค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการทำงาน ระยะเวลาในการเรียกหรือรับหลักประกันความเสียหายหรือค่าใช้จ่าย และวิธีการเก็บรักษาหลักประกันหรือค่าใช้จ่ายตามมาตราหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ดอกผลหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากหลักประกันความเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้ตกแก่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจเรียกหรือรับหลักประกันความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการทำงาน ให้ผู้ประกอบธุรกิจคืนเงินหรือทรัพย์สินที่ได้เรียกหรือรับไว้ นั้นให้แก่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการสิ้นสุดลง หรือวันที่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระลาออก หรือวันที่สัญญาประกันสิ้นสุดแล้วแต่กรณี

ในการคืนเงินหรือทรัพย์สินที่ได้เรียกหรือรับไว้เป็นหลักประกันตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการหักค่าเสียหายที่เกิดจากการทำงานที่ค้างชำระอยู่จากจำนวนเงินหรือทรัพย์สินที่ได้เรียกหรือรับไว้

มาตรา ๔๖ ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระซึ่งได้ทำงานมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือน มีสิทธิร้องขอให้ผู้ประกอบการออกไปสำคัญรับรองการทำงานโดยระบุระยะเวลาการทำงาน และลักษณะของงานให้แก่ตนได้

ส่วนที่ ๓

การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและการดำเนินคดีเกี่ยวกับผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระ

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดกำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดการ เรื่องร้องเรียนและการระงับข้อพิพาทไว้ โดยเป็นหลักเกณฑ์ที่มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ ในพระราชบัญญัตินี้ และผู้ประกอบการได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ให้ถือว่าผู้ประกอบการ ได้ดำเนินการตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้แล้ว

หลักเกณฑ์ในบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดที่มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ ในพระราชบัญญัตินี้ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๘ เมื่อมีข้อพิพาทในการปฏิบัติตามข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการ ถ้าผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งประสงค์จะใช้กระบวนการไกล่เกลี่ย ข้อพิพาท ให้ทั้งสองฝ่ายเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้ก่อน จึงจะมีสิทธิ นำข้อพิพาทไปสู่การพิจารณาของอนุญาโตตุลาการหรือฟ้องคดีต่อศาลได้

ให้ผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระซึ่งประสงค์จะใช้กระบวนการ ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงานอิสระ พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง กับประเด็นข้อพิพาท

การยื่นคำร้องตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ปลัดกระทรวง กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

กระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามส่วนนี้จะดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระอาจกระทำการ ผิดข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการหรือมีบุคคลใดร้องเรียนการกระทำอันเนื่องจากการทำงาน ของผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระ ให้ผู้ประกอบการทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบข้อเท็จจริงหรือได้รับการร้องเรียน โดยห้ามมิให้ผู้ประกอบการส่งระงับการจ่ายงาน แก่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระในระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว เว้นแต่ในกรณีที่เหตุอัน นั้นมีความร้ายแรงอันมีผลกระทบต่อชีวิตหรือทรัพย์สิน ผู้ประกอบการอาจส่งระงับการจ่ายงาน แก่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระเป็นการชั่วคราวในระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวได้

การตรวจสอบข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่ง ผู้ประกอบธุรกิจต้องให้สิทธิผู้ประกอบอาชีพ กิ่งอิสระในการชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงด้วย

ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำผิดข้อตกลงและเงื่อนไข การให้บริการหรือเหตุจากการร้องเรียนตามวรรคหนึ่งเกิดจากความผิดพลาดในการทำงาน ของผู้ประกอบอาชีพกิ่งอิสระและเห็นควรระงับการจ่ายงานเป็นการชั่วคราวหรือยกเลิกข้อตกลง และเงื่อนไขการให้บริการ ให้แจ้งคำสั่งพร้อมระบุความผิดให้ผู้ประกอบอาชีพกิ่งอิสระทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าหนึ่งวันก่อนการระงับการจ่ายงานหรือยกเลิกข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการ

ในกรณีที่มีการสั่งระงับการจ่ายงานเป็นการชั่วคราวตามวรรคสาม ให้หักจำนวนวัน ที่มีการระงับการจ่ายงานระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงอันเนื่องมาจากการกระทำที่มีความร้ายแรง อันมีผลกระทบต่อชีวิตหรือทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งออกจากระยะเวลาการระงับการจ่ายงานด้วย

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่มีการสั่งระงับการจ่ายงานเป็นการชั่วคราวแก่ผู้ประกอบอาชีพกิ่งอิสระ ตามมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง เมื่อการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว หากปรากฏว่าผู้ประกอบอาชีพกิ่งอิสระ ไม่มีความผิด ให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดทำมาตรการเยียวยาให้แก่ผู้ประกอบอาชีพกิ่งอิสระตามสมควร โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้ประกอบอาชีพกิ่งอิสระควรจะได้รับในระหว่างถูกระงับการจ่ายงานนั้น

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบอาชีพกิ่งอิสระเห็นว่าคำสั่งระงับการจ่ายงาน เป็นการชั่วคราวหรือยกเลิกข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการตามมาตรา ๔๙ วรรคสาม ไม่เป็นธรรม อาจยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงานอิสระเพื่อดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ก่อนนำข้อพิพาท ไปสู่การพิจารณาของอนุญาโตตุลาการหรือฟ้องคดีต่อศาล แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่มีข้อพิพาทเกี่ยวกับการทำงานระหว่างผู้ประกอบอาชีพกิ่งอิสระ กับผู้ประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากข้อพิพาทตามมาตรา ๔๙ ผู้ประกอบอาชีพกิ่งอิสระ หรือผู้ประกอบธุรกิจอาจยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงานอิสระเพื่อดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ก่อนนำข้อพิพาทไปสู่การพิจารณาของอนุญาโตตุลาการหรือฟ้องคดีต่อศาล แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๓ เมื่อพนักงานตรวจแรงงานอิสระได้รับคำร้องตามมาตรา ๕๑ หรือมาตรา ๕๒ แล้ว ให้ดำเนินการไกล่เกลี่ยให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน และอาจขยายได้อีกหนึ่งครั้ง ไม่เกินสิบห้าวัน โดยให้ผู้ประกอบอาชีพกิ่งอิสระและผู้ประกอบธุรกิจเข้าร่วมในการไกล่เกลี่ย เพื่อชี้แจงเหตุผล พร้อมทั้งแสดงพยานหลักฐานของตน

หลักเกณฑ์ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ให้เป็นไปตามระเบียบที่ปลัดกระทรวงกำหนด

มาตรา ๕๔ ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ถ้าคู่กรณีสามารถตกลงกันได้ ให้พนักงาน ตรวจแรงงานอิสระจัดทำบันทึกข้อตกลงระงับข้อพิพาทไว้เป็นหลักฐานและให้คู่กรณีลงลายมือชื่อ ในข้อตกลงนั้น

เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๕๓ หากการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไม่เป็นผล คู่กรณีอาจนำข้อพิพาทนั้นไปสู่การพิจารณาของอนุญาโตตุลาการหรือฟ้องคดีต่อศาล แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๕ เมื่อคู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้องให้คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งปฏิบัติตามข้อตกลง ระบุข้อพิพาทแล้ว แต่คู่กรณีฝ่ายที่ถูกเรียกร้องนั้นไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงระบุข้อพิพาท คู่กรณีฝ่ายที่เรียกร้องอาจยื่นคำร้องขอต่อศาลเพื่อให้บังคับตามข้อตกลงระบุข้อพิพาทได้

การร้องขอตามวรรคหนึ่งต้องกระทำภายในสามปีนับแต่วันที่อาจบังคับตามข้อตกลง ระบุข้อพิพาทได้ ถ้าไม่ได้ร้องขอภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้มูลหนี้ตามข้อตกลงระบุข้อพิพาทนั้น เป็นอันระงับไป

การร้องขอตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นต่อศาลที่มีการทำข้อตกลงระบุข้อพิพาทในเขตศาลนั้น

มาตรา ๕๖ เมื่อมีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทแต่การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทสิ้นสุดลง โดยไม่เป็นผล หากปรากฏว่าอายุความครบกำหนดไปแล้วหลังจากยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงาน อิสระเพื่อขอไกล่เกลี่ยข้อพิพาท หรือจะครบกำหนดภายในหกสิบวันนับแต่วันที่การไกล่เกลี่ย ข้อพิพาทสิ้นสุดลง ให้อายุความขยายออกไปอีกหกสิบวันนับแต่วันที่การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทสิ้นสุดลง

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่มีการนำข้อพิพาทระหว่างผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระคนเดียว หรือหลายคนกับผู้ประกอบธุรกิจฟองคืดต่อศาลซึ่งมิใช่การดำเนินการเพื่อคุ้มครองประโยชน์ส่วนรวม ขององค์กรผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระตามมาตรา ๑๘ (๘) ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระอาจมอบอำนาจ ให้องค์กรผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระที่ตนเป็นสมาชิกฟองคืดแพ่งและดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในคดี เพื่อคุ้มครองผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระในองค์กรของตนตามลักษณะหรือประเภทคดีที่คณะกรรมการ ประกาศกำหนดได้ และให้มีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระได้ ถ้ามีหนังสือมอบหมายให้เรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนจากผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระดังกล่าว

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายเห็นสมควร ให้ความช่วยเหลือในการเข้าดำเนินคดีแทนผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระหรือเมื่อได้รับคำร้องขอ จากผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระหรือทนาย และการดำเนินคดีนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายอาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานซึ่งมีคุณสมบัติ ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เพื่อทำหน้าที่ดำเนินคดีให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระหรือทนาย และเมื่อปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายได้แจ้งให้ศาลทราบแล้ว ให้บุคคลดังกล่าว มีอำนาจกระทำการได้จนคดีถึงที่สุด

ในการดำเนินคดีในศาล ให้เจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งมีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สิน และค่าเสียหายให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระหรือทนายได้ด้วย

หมวด ๕

คณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ

มาตรา ๕๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริม และคุ้มครองแรงงานอิสระ” ประกอบด้วย

- (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ปลัดกระทรวง เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ เป็นกรรมการ

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินสี่คนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และด้านแรงงาน เป็นกรรมการ

(๕) ผู้แทนองค์กรผู้ประกอบการอาชีพอิสระจำนวนสองคน ผู้แทนองค์กรผู้ประกอบการกึ่งอิสระจำนวนสองคน ผู้แทนสภาองค์กรผู้ประกอบการอาชีพอิสระจำนวนสองคน และผู้แทนสภาองค์กรผู้ประกอบการกึ่งอิสระจำนวนสองคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

(๖) ผู้แทนผู้ประกอบการธุรกิจจำนวนสองคน ผู้แทนองค์กรผู้ประกอบการธุรกิจจำนวนหนึ่งคน และผู้แทนสภาองค์กรผู้ประกอบการธุรกิจจำนวนหนึ่งคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

ให้รองปลัดกระทรวงซึ่งได้รับมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ปลัดกระทรวงแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการและลักษณะของกรรมการซึ่งจะได้รับการแต่งตั้งตาม (๔) (๕) และ (๖) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๐ กรรมการตามมาตรา ๕๙ (๔) (๕) และ (๖) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕๙ (๔) เพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการตามมาตรา ๕๙ (๔) ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕๙ (๔) ซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๕๙ (๔) (๕) และ (๖) ขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งเข้ารับหน้าที่

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง และให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันแทนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการว่างลง และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลือของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่วาระของกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้

มาตรา ๖๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๕๙ (๔) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่อง หรือไม่สุจริต ในการปฏิบัติหน้าที่

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) มีลักษณะไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๙ วรรคสาม

มาตรา ๖๒ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๖๓ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายและแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ

(๒) ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระในระดับจังหวัด

(๓) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการตามนโยบายและแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ รวมทั้งการปฏิบัติการตามแผนปฏิบัติการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระในระดับจังหวัด

(๔) เสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายหรือมาตรการด้านภาษีอากร เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระต่อคณะรัฐมนตรี

(๕) พิจารณาให้ความเห็นชอบระเบียบเกี่ยวกับการจัดสรรเงินของกองทุนเพื่อใช้จ่ายในกิจการของกองทุนตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง

(๖) พิจารณานุมัติแผนการใช้จ่ายเงินและรายการค่าใช้จ่ายของคณะกรรมการบริหารกองทุน

(๗) รายงานความก้าวหน้าการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระและเผยแพร่ต่อสาธารณชนอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

การจัดทำรายงานตาม (๗) ให้ทำเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และให้เผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวในลักษณะที่ประชาชนสามารถเข้าตรวจสอบได้อย่างสะดวก

มาตรา ๖๔ นโยบายและแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ
ตามมาตรา ๖๓ (๑) อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) การพัฒนาทักษะฝีมือและส่งเสริมการศึกษาให้สอดคล้องกับสถานการณ์และความต้องการแรงงานในตลาด สร้างโอกาสในการมีงานที่ดี และความมั่นคงในการทำงานของแรงงานอิสระ

(๒) การสร้างหลักประกันทางสังคมของแรงงานอิสระในด้านต่าง ๆ เพื่อให้แรงงานอิสระมีหลักประกันทางสังคม มีความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน รวมถึงการมีสุขภาวะและคุณภาพชีวิตที่ดี

(๓) การส่งเสริมความคุ้มครองและความปลอดภัยในการทำงาน และการพัฒนาระบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการบริหารจัดการแรงงานอิสระ

(๔) การส่งเสริมความร่วมมือด้านการบริหารจัดการแรงงานอิสระของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อเป็นแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ

ในการจัดทำนโยบายและแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระต้องถือหลักการมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้องค์กรแรงงานอิสระ องค์กรผู้ประกอบการธุรกิจ สภาองค์กรผู้ประกอบการ หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น และนำข้อเสนอแนะทางในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระที่องค์กรแรงงานอิสระ องค์กรผู้ประกอบการ หรือสภาองค์กรผู้ประกอบการ เสนอแนะตามมาตรา ๑๘ (๔) มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ มาพิจารณาตั้งแต่เริ่มกระบวนการในการจัดทำนโยบายและแนวทางดังกล่าว

มาตรา ๑๕ เมื่อคณะกรรมการได้กำหนดนโยบายและแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระแล้ว ให้สำนักงานประกาศและเผยแพร่ในระบบอิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงาน

ให้ศูนย์ส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระจัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระในระดับจังหวัดเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายและแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ และให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้มีการประกาศตามวรรคหนึ่งเพื่อเสนอขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ศูนย์ส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระอาจเสนอขอให้คณะกรรมการขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปอีกตามความเหมาะสมก็ได้

ในการจัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระในระดับจังหวัดตามวรรคสอง หากมีโครงการหรือแผนงานใดจำเป็นต้องขอรับเงินสนับสนุนจากกองทุน ให้กำหนดรายละเอียดค่าใช้จ่ายและวงเงินที่จะขอรับสนับสนุนจากกองทุนไว้ด้วย

มาตรา ๑๖ ในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลตามมาตรา ๑๓ (๓) หากปรากฏว่าการดำเนินการของหน่วยงานภาครัฐหรือกฎหมายใดไม่สอดคล้องกับนโยบายและแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ ให้คณะกรรมการประสานงานหรือปรึกษาหารือกับหน่วยงานของรัฐหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือที่กำกับดูแลเพื่อแก้ไขปรับปรุงให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในนโยบายและแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาทบทวนนโยบายและแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระอย่างน้อยทุกห้าปี

ในกรณีที่สถานการณ์ของโลกหรือสถานการณ์ของประเทศหรือนโยบายของรัฐบาลเปลี่ยนแปลงไปจนนโยบายและแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระที่จัดทำไว้ไม่เหมาะสมที่จะดำเนินการต่อไป คณะกรรมการจะจัดให้มีการทบทวนก่อนระยะเวลาดังกล่าวก็ได้

ให้นำความในมาตรา ๑๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับแก่การพิจารณาทบทวนนโยบายและแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๖๘ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

ให้นำความในมาตรา ๖๒ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๖๙ ให้สำนักงานรับผิดชอบงานเลขานุการของคณะกรรมการ และให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ
- (๒) รับ เก็บ และรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของแรงงานอิสระและข้อมูลที่เกี่ยวข้องอันจำเป็นและเป็นประโยชน์เกี่ยวกับการจัดทำนโยบายและแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระและการจัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระในระดับจังหวัด ตลอดจนอุปสรรคในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานอิสระ
- (๓) ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลตาม (๒) เพื่อจัดทำนโยบายและแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ เสนอต่อคณะกรรมการ
- (๔) รายงานผลเกี่ยวกับการดำเนินการตามนโยบายและแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ ตลอดจนการปฏิบัติการตามแผนปฏิบัติการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระในระดับจังหวัด เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาตามมาตรา ๖๓ (๓)
- (๕) ค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ
- (๖) เป็นศูนย์กลางในการประสานงานและบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน องค์กรแรงงานอิสระ องค์กรผู้ประกอบการ สภาองค์กรผู้ประกอบการ และเครือข่ายแรงงานอิสระ ตลอดจนจัดระบบงาน กำกับ และติดตามการดำเนินการของส่วนราชการในสังกัดกระทรวงแรงงาน เพื่อสนับสนุนการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๗) ติดตาม ตรวจสอบ ประสานงาน สนับสนุน หรือเร่งรัดการดำเนินการตามนโยบายและแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อรายงานต่อคณะกรรมการ
- (๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๗๐ ให้สำนักงานแรงงานจังหวัดเป็นศูนย์ส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระในเขตพื้นที่จังหวัด และสำนักงานเป็นศูนย์ส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของแรงงานอิสระและข้อมูลที่เกี่ยวข้องอันจำเป็นในเขตพื้นที่รับผิดชอบเพื่อประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระในระดับจังหวัด
- (๒) ดำเนินการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระในเขตพื้นที่รับผิดชอบให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระในระดับจังหวัด รวมทั้งอำนวยความสะดวกและประสานงานหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน องค์กรแรงงานอิสระ องค์กรผู้ประกอบการ สภาองค์กรผู้ประกอบการ และเครือข่ายแรงงานอิสระ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ ตลอดจนสร้างและขยายเครือข่ายแรงงานอิสระ

(๓) ให้บริการข้อมูลข่าวสาร สร้างความรู้ความเข้าใจ และให้คำปรึกษาและแนะนำ เกี่ยวกับการส่งเสริมการมีงานทำ การพัฒนาสมรรถนะในการประกอบอาชีพ มาตรฐานสภาพการทำงาน มาตรฐานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานหรือการประกอบอาชีพ และส่งเสริม สนับสนุน และสร้างหลักประกันทางสังคมให้แก่แรงงานอิสระ

(๔) รับเรื่องร้องเรียนของแรงงานอิสระเพื่อพิจารณาให้ความช่วยเหลือ หรือมอบหมายให้ พนักงานตรวจแรงงานอิสระดำเนินการ ตลอดจนส่งต่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาให้ความช่วยเหลือ

(๕) ติดตามผลการดำเนินงาน สรุปผลการดำเนินงาน และรายงานผลการดำเนินงาน ต่อสำนักงาน

หมวด ๖

กองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ

มาตรา ๗๑ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงาน เรียกว่า “กองทุนส่งเสริม และคุ้มครองแรงงานอิสระ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนสำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริม และคุ้มครองแรงงานอิสระ

มาตรา ๗๒ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๑๒๙
 - (๒) ทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
 - (๓) เงินที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความจำเป็น
 - (๔) เงินค่าปรับเป็นพินัยหรือเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัตินี้
 - (๕) เงินค่าสมาชิกที่ผู้ประกอบการอาชีพอิสระจ่ายเข้ากองทุน
 - (๖) เงินสะสมที่ผู้ประกอบการอาชีพอิสระจ่ายเข้ากองทุน
 - (๗) เงินสมทบที่ผู้ประกอบการธุรกิจจ่ายเข้ากองทุน
 - (๘) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้แก่กองทุน
 - (๙) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ
 - (๑๐) ดอกผลหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน
 - (๑๑) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ตกเป็นของกองทุน
- การรับเงินหรือทรัพย์สินตาม (๙) จะต้องไม่มีเงื่อนไขหรือข้อผูกพันในการใช้จ่าย

ของกองทุน

เงินและทรัพย์สินของกองทุนตามวรรคหนึ่งไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ

มาตรา ๗๓ เงินของกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระตามโครงการหรือแผนงานที่ศูนย์ส่งเสริม และคุ้มครองแรงงานอิสระเสนอ

(๒) สนับสนุนการดำเนินงานตามโครงการหรือแผนงานในการส่งเสริมและคุ้มครอง
แรงงานอิสระที่องค์กรแรงงานอิสระเสนอ

(๓) สนับสนุนการดำเนินงานในการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระของเครือข่าย
แรงงานอิสระ สมาคม มูลนิธิ องค์กรเอกชน หรือนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับแรงงานอิสระ

(๔) ให้แรงงานอิสระกู้ยืมเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพหรือใช้
ในการดำรงชีพ

(๕) จัดให้มีประกันภัย การคุ้มครองสุขภาพ หรือสิทธิประโยชน์อื่นตามมาตรา ๒๖
และมาตรา ๒๗

(๖) เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการอื่นใดให้แก่แรงงานอิสระตามที่บัญญัติไว้
ในพระราชบัญญัตินี้

(๗) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุนและค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน
ของกองทุน

การใช้จ่ายเงินกองทุนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหาร
กองทุนกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ภายใต้นโยบายและแนวทางการส่งเสริม
และคุ้มครองแรงงานอิสระ

ระเบียบการใช้จ่ายเงินตามวรรคสอง ต้องกำหนดให้นำเงินไปใช้จ่ายเพื่อจัดให้มีประกันภัย
การคุ้มครองสุขภาพ หรือสิทธิประโยชน์อื่นแก่ผู้ประกอบการอาชีพอิสระและผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ
จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของจำนวนเงินในบัญชีเงินกองทุนสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ
และบัญชีเงินกองทุนสำหรับผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระในแต่ละปี หรือตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๗๔ ห้ามมิให้นำเงินตามมาตรา ๗๒ (๕) (๖) และ (๗) รวมถึงดอกผล
หรือผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินดังกล่าวมาเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุนและค่าใช้จ่ายอื่น
ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกองทุน เว้นแต่ในกรณีที่กองทุนมีเงินและทรัพย์สินตามมาตรา ๗๒ (๑)
(๒) (๓) และ (๔) ไม่เพียงพอในการดำเนินการ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนโดยความเห็นชอบ
ของคณะกรรมการกำหนดให้นำดอกผลหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินตามมาตรา ๗๒ (๕) (๖) และ (๗)
เป็นค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินร้อยละสามของดอกผลหรือผลประโยชน์ของเงินดังกล่าว
ในแต่ละปี

มาตรา ๗๕ การจัดให้มีประกันภัย การคุ้มครองสุขภาพ หรือสิทธิประโยชน์อื่น
ตามมาตรา ๒๖ (๒) (๓) และ (๔) และมาตรา ๒๗ (๕) (๖) และ (๘) ให้สำนักงานจัดให้มีการประชุม
หารือร่วมกับสำนักงานประกันสังคม สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ
ประกันภัย องค์กรแรงงานอิสระ องค์กรผู้ประกอบการ สภาองค์กรผู้ประกอบการ สมาคมประกันชีวิต
สมาคมประกันวินาศภัย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดสิทธิประโยชน์ให้สอดคล้องกับลักษณะ
การประกอบอาชีพของแรงงานอิสระ โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ตามมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ ด้วย

มาตรา ๗๖ การจัดให้มีประกันภัย การคุ้มครองสุขภาพ หรือสิทธิประโยชน์อื่น
ตามมาตรา ๒๖ (๒) (๓) และ (๔) และมาตรา ๒๗ (๕) (๖) และ (๘) สำนักงานอาจทำความตกลง
ให้สำนักงานประกันสังคมหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการก็ได้

มาตรา ๗๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ” ประกอบด้วย

(๑) ปลัดกระทรวง เป็นประธานกรรมการ

(๒) ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนสำนักงาน และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เป็นกรรมการ

(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินสามคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ ด้านการเงิน เศรษฐศาสตร์ การลงทุน กฎหมาย หรือด้านแรงงาน เป็นกรรมการ

(๔) ผู้แทนองค์กรผู้ประกอบการอาชีพอิสระจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนสภาองค์การผู้ประกอบการอาชีพอิสระจำนวนหนึ่งคน และผู้แทนสภาองค์การผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระจำนวนหนึ่งคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

(๕) ผู้แทนผู้ประกอบการจำนวนสองคน ผู้แทนองค์กรผู้ประกอบการจำนวนหนึ่งคน และผู้แทนสภาองค์การผู้ประกอบการจำนวนหนึ่งคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

ให้ผู้บริหารกองทุนเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ปลัดกระทรวงแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการบริหารกองทุนตาม (๓) (๔) และ (๕) จะดำรงตำแหน่งกรรมการตามมาตรา ๕๙ ในขณะที่เดียวกันมิได้

การแต่งตั้งกรรมการและลักษณะของกรรมการซึ่งจะได้รับการแต่งตั้งตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗๘ ให้นำความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒ มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตามมาตรา ๗๗ (๓) (๔) และ (๕) และการประชุมของคณะกรรมการบริหารกองทุนด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๗๙ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายการบริหารกองทุน กำกับดูแลการบริหารจัดการ และติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน ภายใต้นโยบายและแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ

(๒) ออกระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การตัดหนี้เป็นสูญ และการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน โดยได้รับความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(๓) ออกระเบียบและพิจารณาอนุมัติจัดสรรเงินของกองทุนเพื่อใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของกองทุนตามมาตรา ๗๓ โดยได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(๔) จัดทำแผนการใช้จ่ายเงินของกองทุนตามมาตรา ๗๓ ให้สอดคล้องกับนโยบายและแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ โดยจัดทำเป็นแผนรายปีและแผนระยะห้าปี

(๕) แต่งตั้งผู้บริหารกองทุนเพื่อทำหน้าที่บริหารกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบริหารกองทุน

มาตรา ๘๐ ในกรณีกรรมการบริหารกองทุนมีส่วนได้เสียอันอาจทำให้ไม่เป็นกลาง ในการพิจารณาอนุมัติโครงการหรือแผนงานตามมาตรา ๗๓ (๑) หรือ (๒) หรือการพิจารณาให้แรงงานอิสระ คุ้มยืมเงินจากกองทุนตามมาตรา ๗๓ (๔) กรรมการบริหารกองทุนผู้นั้นจะทำการพิจารณาในเรื่องนั้นไม่ได้

มาตรา ๘๑ ในการจัดทำระบบการบัญชี ให้แยกบัญชีเงินกองทุนสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ บัญชีเงินกองทุนสำหรับผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ และบัญชีเงินกองกลางซึ่งแสดงรายการเงินและทรัพย์สิน ทั้งหมดของกองทุน เพื่อให้การใช้จ่ายเงินกองทุนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

ในการจัดทำบัญชีเงินกองทุนสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระและบัญชีเงินกองทุน สำหรับผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระตามวรรคหนึ่ง ให้จัดทำเป็นบัญชีเงินรายบุคคลของสมาชิกที่แสดง รายการเงินค่าสมาชิก เงินสะสม และดอกผลหรือผลประโยชน์ของเงินดังกล่าวของสมาชิกแต่ละราย

มาตรา ๘๒ ให้สำนักงานจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับเงินค่าสมาชิก เงินสะสม และดอกผล หรือผลประโยชน์ของเงินดังกล่าว เพื่อให้สมาชิกแต่ละรายสามารถตรวจสอบได้โดยสะดวกตลอดเวลา การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๘๓ การบริหารกองทุน ผู้บริหารกองทุน พนักงาน ลูกจ้าง การบัญชี การตรวจสอบ การประเมินผล และการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุ ตลอดจนการกำหนดค่าตอบแทน สิทธิประโยชน์หรือสวัสดิการต่าง ๆ ของคณะกรรมการ บริหารกองทุน ผู้บริหารกองทุน พนักงาน และลูกจ้าง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการบริหาร ทุนหมุนเวียน

มาตรา ๘๔ ผู้ประกอบอาชีพอิสระอาจสมัครเป็นสมาชิกของกองทุนได้ โดยแสดงความประสงค์พร้อมกับการจ่ายเงินค่าสมาชิกเข้ากองทุนเป็นรายปีตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินเจ็ดร้อยยี่สิบบาทต่อปี

มาตรา ๘๕ ผู้ประกอบอาชีพอิสระสิ้นสมาชิกภาพ เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกจากกองทุนโดยมีหนังสือแจ้งความประสงค์ไปยังสำนักงาน

ในกรณีที่ผู้ประกอบอาชีพอิสระสิ้นสมาชิกภาพตาม (๒) และได้ส่งเงินค่าสมาชิก ครบตามเงื่อนไขที่จะก่อให้เกิดสิทธิประโยชน์ตามมาตรา ๒๖ ผู้นั้นอาจได้รับสิทธิประโยชน์ต่อไปได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และระยะเวลาที่คณะกรรมการบริหารกองทุนประกาศกำหนด โดยให้คำนึงถึงจำนวนเงินค่าสมาชิกของผู้นั้นซึ่งได้นำส่งเข้ากองทุน

มาตรา ๘๖ ในกรณีที่ผู้ประกอบอาชีพอิสระสิ้นสมาชิกภาพ ให้มีสิทธิได้รับ เงินค่าสมาชิกคงเหลือ รวมทั้งดอกผลหรือผลประโยชน์ของเงินดังกล่าวคืนจากกองทุนตามหลักเกณฑ์ ที่คณะกรรมการบริหารกองทุนประกาศกำหนด

มาตรา ๘๗ ให้ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระเป็นสมาชิกของกองทุน

มาตรา ๘๘ ให้ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระจ่ายเงินสะสมในอัตราร้อยละสามของค่าตอบแทนที่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระได้รับแต่ละครั้งเพื่อนำส่งเข้ากองทุน ทั้งนี้ เงินค่าตอบแทนที่ใช้ในการคำนวณต้องไม่เกินอัตราเงินค่าจ้างขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบเพื่อนำส่งเข้ากองทุนประกันสังคมตามที่กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมกำหนดสำหรับผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องกำหนดอัตราเงินสะสมน้อยกว่าอัตราที่ได้กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการจะออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดอัตราเงินสะสมที่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระต้องจ่ายเข้ากองทุนก็ได้

มาตรา ๘๙ ในกรณีที่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนเกินจำนวนที่ต้องชำระตามมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง ให้สำนักงานค้ำเงินสะสมในส่วนที่เกินให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการนำส่งเงินสะสมเกินตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกองทุนกำหนด

ในกรณีที่ไม่สามารถค้ำเงินสะสมในส่วนที่เกินให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระได้ให้นำเงินจำนวนดังกล่าวเข้าบัญชีเงินรายบุคคลของผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระผู้นั้น

ในกรณีมีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้ำลวงได้และเป็นเหตุให้สำนักงานไม่สามารถค้ำเงินสะสมในส่วนที่เกินภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งได้ และปลัดกระทรวงเห็นสมควรจะขยายกำหนดเวลาออกไปก็ได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่เหตุจำเป็นนั้นสิ้นสุดลง

มาตรา ๙๐ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนรายเดือนตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินอัตราร้อยละสามของค่าบริการที่เรียกเก็บ

ในการออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดอัตราการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนตามวรรคหนึ่งอาจกำหนดให้แตกต่างกันได้ตามลักษณะการให้บริการหรือการประกอบธุรกิจ

เงินสมทบที่ผู้ประกอบการธุรกิจจ่ายเข้ากองทุนตามวรรคหนึ่ง ให้บันทึกไว้ในบัญชีเงินกองกลาง โดยให้แสดงรายการเงินสมทบแยกออกจากเงินและทรัพย์สินอื่นของกองทุน

มาตรา ๙๑ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจมีหน้าที่หักเงินสะสมจากค่าตอบแทนที่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระได้รับตามอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๘ ทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าตอบแทนให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำส่งเงินสะสมจากค่าตอบแทนที่หักไว้ตามวรรคหนึ่งและเงินสมทบตามมาตรา ๙๐ เข้ากองทุนภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการหักเงินสะสมไว้ โดยยื่นแบบรายการแสดงเงินสะสมจากค่าตอบแทนที่ได้หักไว้และเงินสมทบตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการบริหารกองทุนประกาศกำหนด

เมื่อผู้ประกอบการธุรกิจได้ยื่นแบบรายการแสดงเงินสะสมของผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระรายใดที่ได้หักไว้ตามวรรคสอง ให้ถือว่าผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระรายนั้นได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๘ แล้ว

มาตรา ๙๒ ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจไม่นำส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบหรือนำส่งไม่ครบตามกำหนดเวลาในมาตรา ๙๑ วรรคสอง ผู้ประกอบการธุรกิจต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนหรือตามอัตราที่กำหนดตามพระราชกฤษฎีกาของจำนวนเงินสะสมหรือเงินสมทบที่ผู้ประกอบการธุรกิจยังมีได้นำส่งหรือของจำนวนเงินสะสมหรือเงินสมทบที่ยังขาดอยู่นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่ง ทั้งนี้ เงินเพิ่มที่คำนวณได้ต้องไม่เกินจำนวนเงินสะสมหรือเงินสมทบที่ผู้ประกอบการธุรกิจต้องจ่าย

ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจมิได้หักค่าตอบแทนของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระเพื่อนำส่งเป็นเงินสะสมตามมาตรา ๙๑ วรรคหนึ่ง หรือหักไว้แล้วแต่ยังไม่ครบจำนวนตามมาตรา ๙๘ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจมีหน้าที่นำส่งเงินสะสมเต็มจำนวน ในกรณีเช่นว่านี้ สิทธิที่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระพึงได้รับคงมีเสมือนหนึ่งว่าผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระได้นำส่งเงินสะสมแล้ว

มาตรา ๙๓ ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจไม่นำส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบหรือนำส่งไม่ครบตามกำหนดเวลาในมาตรา ๙๑ วรรคสอง ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเงินสะสมหรือเงินสมทบที่ค้างชำระ และเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือนั้น

ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจได้รับหนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้วแต่ยังไม่นำเงินสะสมหรือเงินสมทบที่ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนด ให้สำนักงานมีอำนาจประเมินเงินสะสมหรือเงินสมทบและแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำส่งได้ ดังนี้

(๑) ถ้าผู้ประกอบการธุรกิจได้เคยนำส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบมาแล้ว ให้ถือว่าจำนวนเงินสะสมหรือเงินสมทบที่ผู้ประกอบการธุรกิจมีหน้าที่นำส่งในเดือนต่อมาแต่ละเดือนมีจำนวนเท่ากับจำนวนเงินสะสมหรือเงินสมทบในเดือนที่ผู้ประกอบการธุรกิจได้เคยนำส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบมาแล้ว เดือนสุดท้ายเต็มเดือน

(๒) ถ้าผู้ประกอบการธุรกิจยื่นแบบรายการตามมาตรา ๙๑ แต่ไม่เคยนำส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบ ให้ประเมินเงินสะสมหรือเงินสมทบจากแบบรายการที่ผู้ประกอบการธุรกิจเคยยื่นไว้ แต่ถ้าไม่เคยมีการยื่นแบบรายการดังกล่าว ให้ประเมินเงินสะสมหรือเงินสมทบจากค่าตอบแทนที่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระได้รับหรือค่าบริการที่ผู้ประกอบการธุรกิจเรียกเก็บ แล้วแต่กรณี โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การประเมินที่ปลัดกระทรวงกำหนด

มาตรา ๙๔ ในกรณีที่มีการพิสูจน์ได้ภายในสองปีนับแต่วันที่มีการแจ้งการประเมินเงินสะสมหรือเงินสมทบตามมาตรา ๙๓ วรรคสอง ว่าจำนวนเงินสะสมหรือเงินสมทบที่ถูกต้องที่ผู้ประกอบการธุรกิจมีหน้าที่ต้องนำส่งมีจำนวนมากกว่าหรือน้อยกว่าจำนวนเงินสะสมหรือเงินสมทบที่สำนักงานประเมินไว้ตามมาตรา ๙๓ วรรคสอง ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งผลการพิสูจน์ให้ผู้ประกอบการธุรกิจทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบผลการพิสูจน์ เพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบเพิ่มเติมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้ง ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบเกินจำนวนที่ต้องนำส่ง ให้ผู้ประกอบการธุรกิจมีสิทธิขอรับคืนหรือนำเงินสะสมหรือเงินสมทบในส่วนที่เกินไปนั้นตามที่ได้รับแจ้งจากสำนักงานมาหักจากจำนวนเงินที่ต้องนำส่งให้กองทุนในงวดถัดไป

มาตรา ๙๕ ในกรณีที่ไม่สามารถนำเงินสะสมหรือเงินสมทบในส่วนที่เกินหักจากจำนวนเงินที่ต้องนำส่งให้กองทุนในงวดถัดไปได้ตามมาตรา ๙๔ เนื่องจากผู้ประกอบการธุรกิจล้มละลาย เลิกกิจการ หรือเหตุอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เงินนั้นตกเข้าบัญชีเงินกองกลาง โดยไม่ตัดสิทธิผู้ประกอบการธุรกิจหรือบุคคลอื่นซึ่งมีสิทธิมายื่นคำร้องขอรับเงินดังกล่าวภายหลังจากการโอนเงินเข้าบัญชีเงินกองกลางได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารกองทุนประกาศกำหนด

มาตรา ๙๖ ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจไม่นำส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบ หรือนำส่งไม่ครบจำนวน หรือไม่จ่ายเงินเพิ่มในกรณีที่ต้องจ่ายเงินเพิ่มตามมาตรา ๙๓ วรรคสอง ให้ปลัดกระทรวงมีอำนาจออกคำสั่งยึดทรัพย์สินเพื่อขายทอดตลาดหรืออายัดสิทธิเรียกร้องของผู้ประกอบการธุรกิจ เพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้ได้รับเงินที่ค้างชำระ

การมีคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินเพื่อขายทอดตลาดหรืออายัดสิทธิเรียกร้องตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้ต่อเมื่อมีการส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเงินสะสมหรือเงินสมทบที่ค้างชำระ และเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น และผู้ประกอบการไม่ชำระเงินดังกล่าวแก่กองทุนภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

การยึดทรัพย์สินเพื่อขายทอดตลาดหรืออายัดสิทธิเรียกร้องตามวรรคหนึ่งให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๙๗ การแจ้งจำนวนเงินสะสมหรือเงินสมทบที่ประเมินได้ตามมาตรา ๙๓ วรรคสอง และการแจ้งผลการพิสูจน์ตามมาตรา ๙๔ ให้สำนักงานส่งไปยังผู้ประกอบการ โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือให้สำนักงานนำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของผู้ประกอบการธุรกิจในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของผู้ประกอบการ ถ้าไม่พบผู้ประกอบการ ณ ภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของผู้ประกอบการก็จะส่งให้แก่บุคคลใด ซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วและอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้ประกอบการนั้นก็ได้ ถ้าไม่สามารถส่งตามวิธีในวรรคหนึ่งได้ ให้ใช้วิธีปิดหนังสือดังกล่าวไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานของผู้ประกอบการ เมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวให้ถือว่าผู้ประกอบการได้รับหนังสือแล้ว

มาตรา ๙๘ ในกรณีที่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระทำงานกับผู้ประกอบการหลายราย ให้ผู้ประกอบการทุกรายมีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๑

มาตรา ๙๙ กำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๑ มาตรา ๙๓ และมาตรา ๙๔ ถ้าผู้ประกอบการมีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้และได้ยื่นคำร้องเพื่อขอขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลา โดยแสดงเหตุแห่งความจำเป็นนั้น และปลัดกระทรวงเห็นสมควร จะขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลา ออกไปก็ได้ ทั้งนี้ ต้องยื่นคำร้องภายในสิบห้าวันนับแต่เหตุจำเป็นนั้นสิ้นสุดลง

การขยายเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๙๑ ไม่เป็นเหตุให้ลดหรืองดเงินเพิ่ม

มาตรา ๑๐๐ ในกรณีที่พื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ สาธารณภัย หรือเหตุการณ์ใดที่ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดเวลาหรือเงื่อนไขใด เพื่อให้ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ หรือผู้ประกอบการงด ลดหย่อน หรือเลื่อนการนำส่งเงินค่าสมาชิกเงินสะสม หรือเงินสมทบเข้ากองทุนได้คราวละไม่เกินหนึ่งปี

ประกาศตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๐๑ ในกรณีมีเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาตามมาตรา ๙๑ ออกไปได้ตามความเหมาะสมหรือจำเป็น

ประกาศตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๐๒ ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระสิ้นสมาชิกภาพ เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) พ้นจากการเป็นผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระโดยมีหนังสือแจ้งความประสงค์

ไปยังสำนักงาน

(๓) ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนส่งเงินสะสมไม่ครบหกเดือน

ในกรณีที่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระสิ้นสมาชิกภาพตาม (๒) หรือ (๓) และได้ส่งเงินสะสมครบตามเงื่อนไขที่จะก่อให้เกิดสิทธิประโยชน์ตามมาตรา ๒๗ แล้ว ผู้นั้นอาจได้รับสิทธิประโยชน์ต่อไปได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และระยะเวลาที่คณะกรรมการบริหารกองทุนประกาศกำหนด โดยให้คำนึงถึงจำนวนเงินสะสมของผู้นั้นซึ่งได้นำส่งเข้ากองทุน

มาตรา ๑๐๓ ในกรณีที่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระสิ้นสมาชิกภาพ ให้มีสิทธิได้รับเงินสะสมคงเหลือ รวมทั้งดอกผลหรือผลประโยชน์ของเงินดังกล่าวจากกองทุนตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารกองทุนประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐๔ ในกรณีที่ผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระสิ้นสมาชิกภาพตามมาตรา ๘๕ หรือมาตรา ๑๐๒ ให้สำนักงานแจ้งการรับเงิน พร้อมแจ้งยอดเงินค่าสมาชิกคงเหลือหรือยอดเงินสะสมคงเหลือ รวมทั้งดอกผลหรือผลประโยชน์ของเงินดังกล่าวแก่ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ หรือบุคคลตามมาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๖ หรือมาตรา ๑๐๗ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สิ้นสมาชิกภาพหรือสำนักงานทราบว่าคุณประกอบอาชีพอิสระหรือผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระถึงแก่ความตาย แล้วแต่กรณี

เมื่อผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระหรือบุคคลตามมาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๖ หรือมาตรา ๑๐๗ ได้รับการแจ้งจากสำนักงานตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งวิธีการรับเงินต่อสำนักงานโดยไม่ชักช้า

การแจ้งตามวรรคหนึ่งและวิธีการรับเงินตามวรรคสองของผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ หรือบุคคลตามมาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๖ หรือมาตรา ๑๐๗ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารกองทุนประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐๕ ในกรณีที่ผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระสิ้นสมาชิกภาพตามมาตรา ๘๕ (๑) หรือมาตรา ๑๐๒ (๑) และผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระผู้นั้นได้กำหนดบุคคลซึ่งพึงได้รับเงินต่อสำนักงานไว้แล้ว ให้สำนักงานจ่ายเงินให้แก่บุคคลดังกล่าวภายในเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่สำนักงานได้รับแจ้งวิธีการรับเงินที่บุคคลดังกล่าวเลือกตามมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง

มาตรา ๑๐๖ ในกรณีที่ผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระสิ้นสมาชิกภาพตามมาตรา ๘๕ (๑) หรือมาตรา ๑๐๒ (๑) โดยไม่ได้กำหนดบุคคลซึ่งพึงได้รับเงินต่อสำนักงานไว้ หรือได้กำหนดไว้แล้วแต่บุคคลนั้นตายก่อน ให้สำนักงานจ่ายเงินแก่บุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) บุตรที่ได้รับสองส่วน แต่ถ้าผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไปให้ได้รับสามส่วน

(๒) สามีหรือภรรยา ให้ได้รับหนึ่งส่วน

(ก) บิดามารดา หรือบิดา หรือมารดาซึ่งมีชีวิตอยู่ให้ได้รับหนึ่งส่วน

ถ้าผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระผู้นั้นไม่มีบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่บุคคลนั้นตายก่อน ให้แบ่งเงินที่บุคคลนั้นมีสิทธิจะได้รับแก่บุคคลตามวรรคหนึ่งซึ่งยังมีชีวิตอยู่ตามส่วนที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

ในกรณีมีบุคคลตามที่กำหนดไว้เพียงลำดับเดียว ให้บุคคลลำดับนั้นได้รับทั้งหมด หากบุคคลลำดับนั้นมีจำนวนมากกว่าหนึ่งคนให้ได้รับส่วนแบ่งเท่ากัน

ให้สำนักงานจ่ายเงินแก่บุคคลตามวรรคหนึ่งภายในเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่สำนักงานได้รับแจ้งวิธีการรับเงินที่บุคคลดังกล่าวเลือก

มาตรา ๑๐๗ ในกรณีที่ผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ สิ้นสมาชิกภาพตามมาตรา ๘๕ (๑) หรือมาตรา ๑๐๒ (๑) และไม่มีบุคคลตามมาตรา ๑๐๕ หรือมาตรา ๑๐๖ ให้จ่ายเงินดังกล่าวแก่ทายาทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๑๐๘ สิทธิเรียกร้องของสมาชิกที่มีต่อกองทุนเป็นสิทธิเฉพาะตัว ไม่อาจโอนแก่กันได้และไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

หมวด ๗

พนักงานตรวจแรงงานอิสระ

มาตรา ๑๐๙ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ให้พนักงานตรวจแรงงานอิสระมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกแรงงานอิสระ ผู้ประกอบธุรกิจ เจ้าของสถานประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับแรงงานอิสระ หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาชี้แจงข้อเท็จจริง หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือแจ้งให้หน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของตนต่อไป

(๓) มีคำสั่งเป็นหนังสือให้แรงงานอิสระหรือผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑๐ ในกรณีที่มีเรื่องร้องเรียนหรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานตรวจแรงงานอิสระมีอำนาจเข้าไปในสถานที่ทำงานของแรงงานอิสระ สำนักงานของผู้ประกอบธุรกิจ หรือสถานประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับแรงงานอิสระ ในช่วงเวลาทำงานของแรงงานอิสระหรือในเวลาประกอบกิจการของผู้ประกอบธุรกิจหรือสถานประกอบกิจการดังกล่าว เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ ได้

มาตรา ๑๑๑ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่และอำนาจของพนักงานตรวจแรงงานอิสระตามมาตรา ๑๑๐ ให้พนักงานตรวจแรงงานอิสระแสดงบัตรประจำตัวต่อแรงงานอิสระ ผู้ประกอบธุรกิจ เจ้าของสถานประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับแรงงานอิสระ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานตรวจแรงงานอิสระให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑๒ ในกรณีที่แรงงานอิสระหรือผู้ประกอบการไม่เห็นด้วย
กับคำสั่งของพนักงานตรวจแรงงานอิสระตามมาตรา ๑๐๙ (๓) ให้อุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวง
หรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๑๑๓ เมื่อมีการยื่นอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑๒ แล้ว ให้ปลัดกระทรวง
หรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือให้ผู้อุทธรณ์ทราบ
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงาน
ตรวจแรงงานอิสระ เว้นแต่ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น
หรือมีการวางหลักประกันตามที่ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายกำหนด

ในกรณีที่แรงงานอิสระหรือผู้ประกอบการได้ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงาน
ตรวจแรงงานอิสระตามมาตรา ๑๐๙ (๓) หรือได้ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของปลัดกระทรวง
หรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายภายในระยะเวลาที่กำหนด การดำเนินคดีต่อแรงงานอิสระ
หรือผู้ประกอบการให้เป็นอันระงับไป

มาตรา ๑๑๔ ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของปลัดกระทรวง
หรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายตามมาตรา ๑๑๓ ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่
ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย แต่ถ้าไม่ได้ฟ้องคดีต่อศาลภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้คำวินิจฉัยนั้นเป็นที่ยุติ

หมวด ๘

โทษอาญา

มาตรา ๑๑๕ ผู้ประกอบการผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี
หรือปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงแปดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๖ ผู้ประกอบการผู้ใดยื่นแบบรายการแสดงเงินสะสมจากค่าตอบแทน
ที่ได้หักไว้และเงินสมทบอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๙

มาตรการปรับเป็นพินัย

มาตรา ๑๑๗ ผู้ใดใช้ชื่อคำว่า “องค์กรผู้ประกอบการอาชีพอิสระ” “องค์กรผู้ประกอบการอาชีพ
กึ่งอิสระ” “สภาองค์กรผู้ประกอบการอาชีพอิสระ” “สภาองค์กรผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระ” “องค์กร

ผู้ประกอบการธุรกิจ” หรือ “สภาองค์กรผู้ประกอบการธุรกิจ” หรืออักษรต่างประเทศซึ่งมีความหมายทำนองเดียวกัน ประกอบกับชื่อในดวงตรา ป้ายชื่อ จดหมาย ใบแจ้งความ หรือเอกสารอย่างอื่น รวมทั้งเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ โดยไม่ได้รับใบสำคัญรับรองการจัดตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๑๘ ผู้ใดดำเนินการเป็นองค์กรผู้ประกอบการอาชีพอิสระ องค์กรผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระ สภาองค์กรผู้ประกอบการอาชีพอิสระ สภาองค์กรผู้ประกอบการกึ่งอิสระ องค์กรผู้ประกอบการธุรกิจ หรือสภาองค์กรผู้ประกอบการธุรกิจ โดยไม่ได้รับใบสำคัญรับรองการจัดตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๑๙ ผู้ประกอบการธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ หรือส่งงาน โดยไม่มีการให้ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระยืนยันตนเองตามมาตรา ๓๓ ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๒๐ ผู้ประกอบการธุรกิจผู้ใดหักเงินจากค่าตอบแทนโดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระตามมาตรา ๓๘ ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองแสนบาท หรือสองเท่าของจำนวนเงินค่าตอบแทนที่หักไว้ทั้งหมด แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๒๑ ผู้ประกอบการธุรกิจผู้ใดหักเงินจากค่าตอบแทนเกินอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๓๘ ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือสองเท่าของจำนวนเงินค่าตอบแทนที่หักไว้ทั้งหมด แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

มาตรา ๑๒๒ ผู้ประกอบการธุรกิจผู้ใดไม่ทำข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดไว้ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๒๓ ผู้ประกอบการธุรกิจผู้ใดสั่งระงับการจ่ายงานแก่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระ โดยฝ่าฝืนมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง หรือไม่แจ้งคำสั่งพร้อมระบุความผิดให้ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระทราบล่วงหน้าตามมาตรา ๔๙ วรรคสาม ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๒๔ ผู้ประกอบการธุรกิจผู้ใดไม่ยื่นแบบรายการแสดงเงินสะสมจากค่าตอบแทนที่ได้หักไว้และเงินสมทบภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๙๑ วรรคสอง ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองหมื่นบาท และปรับเป็นพินัยอีกวันละไม่เกินห้าพันบาท ตลอดระยะเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติตาม

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๒๕ ในระยะเวลาห้าปีแรกนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รัฐบาลจัดสรรทุนประเดิมเข้ากองทุนตามมาตรา ๗๒ (๒) เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

เมื่อครบห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รัฐบาลจัดสรรเงินเข้ากองทุน ตามมาตรา ๗๒ (๓) ตามความจำเป็น เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

มาตรา ๑๒๖ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบแห่งชาติ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๒ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครอง แรงงานอิสระไปพลางก่อน จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ ตามมาตรา ๕๙

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๕๙ (๔) (๕) และ (๖) ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในกรณีที่ไม่อาจแต่งตั้งกรรมการผู้แทนองค์กรผู้ประกอบการอาชีพอิสระ ผู้แทน องค์กรผู้ประกอบการผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ผู้แทนสภาองค์กรผู้ประกอบการอาชีพอิสระ หรือผู้แทนสภาองค์กร ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระตามมาตรา ๕๙ (๕) หรือผู้แทนองค์กรผู้ประกอบการธุรกิจหรือผู้แทนสภาองค์กร ผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕๙ (๖) เนื่องจากยังไม่มีองค์กรหรือสภาองค์กรดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ ประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๕๙ (๑) (๒) (๓) และ (๔) และกรรมการตามมาตรา ๕๙ (๕) และ (๖) เพียงเท่าที่มีอยู่เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้แทนตามมาตรา ๕๙ (๕) หรือ (๖) เพิ่มขึ้น ในระหว่างที่กรรมการตามมาตรา ๕๙ (๕) หรือ (๖) ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการตามมาตรา ๕๙ (๕) หรือ (๖) ซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๒๗ ในวาระเริ่มแรก ให้ปลัดกระทรวงมอบหมายให้หัวหน้าหน่วยงาน ในสำนักงานซึ่งมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการระดับสูงทำหน้าที่ผู้บริหารกองทุนไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้บริหารกองทุนตามมาตรา ๗๙ (๕)

มาตรา ๑๒๘ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมและคุ้มครอง แรงงานอิสระ ประกอบด้วย ปลัดกระทรวง เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนสำนักงาน และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม การประกอบธุรกิจประกันภัย เป็นกรรมการ และผู้บริหารกองทุนตามมาตรา ๑๒๗ เป็นกรรมการ และเลขานุการ ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ บริหารกองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระตามมาตรา ๗๗

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๗๗ (๓) (๔) และ (๕) ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในกรณีที่ไม่อาจแต่งตั้งกรรมการผู้แทนองค์กรผู้ประกอบการอาชีพอิสระ ผู้แทนองค์กร ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ผู้แทนสภาองค์กรผู้ประกอบการอาชีพอิสระ หรือผู้แทนสภาองค์กรผู้ประกอบอาชีพ กึ่งอิสระตามมาตรา ๗๗ (๔) หรือผู้แทนองค์กรผู้ประกอบการธุรกิจหรือผู้แทนสภาองค์กรผู้ประกอบธุรกิจ ตามมาตรา ๗๗ (๕) เนื่องจากยังไม่มีองค์กรหรือสภาองค์กรดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการ บริหารกองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ ประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๗๗ (๑) (๒) และ (๓) และกรรมการตามมาตรา ๗๗ (๔) และ (๕) เพียงเท่าที่มีอยู่เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้แทนตามมาตรา ๗๗ (๔) หรือ (๕) เพิ่มขึ้น ในระหว่างที่กรรมการตามมาตรา ๗๗ (๔) หรือ (๕) ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการตามมาตรา ๗๗ (๔) หรือ (๕) ซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๒๙ ให้โอนบรรดาทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ เงินงบประมาณ และรายได้ ที่ประกอบเป็นกองทุนเพื่อผู้รับงานไปทำที่บ้านตามระเบียบกรมการจัดหางาน ว่าด้วยการบริหาร กองทุนเพื่อผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๙ ไปเป็นของกองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓๐ ในการดำเนินการตามมาตรา ๗๖ หากสำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่อาจดำเนินการได้ เนื่องจากกฎหมายไม่ได้กำหนด หน้าที่และอำนาจของหน่วยงานนั้นไว้ ให้คณะกรรมการเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปรับปรุง กฎหมายดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีโดยเร็ว เพื่อให้สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการได้

มาตรา ๑๓๑ การดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศ ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผล ที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี